

R ò m 13. v. 1. 2. ja 3.

Tegga hing heitko ennast üllematte alla,
kellel keige üllem melevoad on, sest üllemaid
ei olle muido kui Jummalait; agga kes
üllemad on, need on Jummalast seátud.
Kes nùud üllematte wasto panneb, se pan-
neb Jummala seádmisse wasto, agga kes
wasto pannewad, need saatwad isseen-
neise peale nuhtlust. Sest wallitsejad ei
olle hirmuks hea tegguudele maid furjadele;
agga kui sinna ei tahha selle ülema hirmo
kästa, siis te head, ja siis sad sinna ki-
tust temmalt. Misso Kunninga ja temmast
seátud üllematte Råssud ja seádusse, mis
isfeárranes tallo·rahvale tarvis lähwad
teada ja mele tulletada, et neimad, nende